

Arrest

nr. 263 829 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 16 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 juni 2021 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in 1987 in Darfoer, Soedan. U bent niet zeker of u op 1 juni of 1 oktober geboren bent, en of het in de buurt Al Madaris in Al Geneina was of in het dorp Gari (waar u opgegroeid bent). U heeft de Soedanese nationaliteit. U behoort tot de stam Masalit. Uw adoptie-ouders vonden u op straat en vertelden u toen u 21 jaar oud was dat u geadopteerd was.

U groeide op in het dorp Gari in de buurt van Habilah, West-Darfoer. U ging niet naar school. Uw gezin leefde van de landbouw. Toen uw dorp in 2003 werd aangevallen werd één van uw broers

neergeschoten en vluchtte uw gezin naar de bossen in de buurt, waar jullie elkaar kwijt raakten. Toen u terug in het dorp kwam, vertelde de buurman u dat uw ouders naar Habilah vertrokken waren. U besloot zelf naar Al Geneina te gaan.

U leefde in Al Geneina enkele dagen op straat. U ging naar een werkplaats, vertelde de eigenaar uw verhaal, en u mocht daar werken en in de werkplaats overnachten. Toen u daar een tijdje woonde en werkte, zes of zeven maanden, werd u door de national security opgepakt. Ze vroegen uw identiteitsdocumenten, ze sloegen u, zeiden dat u Janjaweed was, en vroegen naar uw stam. Ze folterden u en lieten u na twee dagen vrij. Ze zeiden dat u elke week moest terugkomen. U besloot te vertrekken en naar Khartoem te gaan. U woonde van 2003 tot 2013 in Khartoem.

Tussen 2003 en 2013 had u geen problemen. In 2013 werd u gearresteerd door de nationale veiligheid tijdens de protesten in Khartoem. U nam niet deel aan de protesten maar werd opgepakt toen u van uw werk onderweg was naar huis. U werd na vijf dagen vrijgelaten. U reisde daarna (nog steeds in 2013) naar Libië, waar u ongeveer twee jaar verbleef. U diende een eerste verzoek tot internationale bescherming in in Frankrijk en kreeg daar een negatieve beslissing. U verbleef ongeveer 3 jaar in Frankrijk. U diende daarna een verzoek in bij de Belgische instanties op 13 november 2018.

U legt een medisch attest voor ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 of uit een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er zijn veel tegenstrijdigheden in uw verhaal die de geloofwaardigheid van uw relaas volledig ondermijnen, zowel tussen uw verklaringen voor de DVZ en voor het CGVS, als tussen uw verklaringen voor het CGVS onderling. Ook zijn uw verklaringen in België tegenstrijdig met wat u eerder verklaarde tijdens uw asielprocedure in Frankrijk. Bovendien heeft u zowel uw verklaarde etnische afkomst, Massalit, als uw recente herkomst uit Darfoer en bij uitbreiding uw Soedanese herkomst niet aannemelijk kunnen maken.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw woonplaatsen en de duur van uw verblijf in elke plaats manifest tegenstrijdig. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u **van uw geboorte tot uw vertrek** in de provincie Habila, dorp **Gari**, straat Abdul Lateib woonde (Verklaring DVZ dd. 02.01.2019, punt 10). In het begin van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u in **Gari** woonde **tot u 20 was**, in de Al Madaris buurt **in Geneina, en "ook in Khartoem**, maar ik ben niet lang gebleven, dat was ongeveer 6 maanden" (NPO, p. 5). U verklaart dat u de Al Madaris buurt verliet in 2013, en dat u in 2013 **6 maanden in Khartoem** was (NPO, p. 5). Geconfronteerd met het feit dat u voor de DVZ verklaard had dat u in Gari woonde tot aan uw vertrek uit Soedan, zegt u "ik heb Khartoem niet vermeld tijdens het eerste interview". Gevraagd waarom u dat niet deed is uw antwoord "er was geen specifieke reden" (NPO, p. 5). Daarop gevraagd in welk jaar u dan naar de Al Madaris buurt verhuisde, is uw antwoord dat u het zich niet herinnert. Gevraagd hoe oud u toen was, antwoordt u "rond 21 jaar oud, ik tel niet echt jaren". Wanneer de Protection Officer daarop 21 jaar na uw geboortedatum probeert te berekenen en vraagt of dat dan rond 2008 was, is uw antwoord "misschien". Daarop gevraagd **hoe lang u ongeveer in Al Geneina woonde**, is uw antwoord opnieuw **dat u het zich niet herinnert**. Op de vraag of het dan een maand, een jaar, vijf jaar was, is uw antwoord, **meer dan vijf jaar**. Gevraagd waarom u dat bij de DVZ niet vermeld had, is uw antwoord wederom "er is geen reden" (NPO, p. 6). Even later verklaart u echter dat u **"zes, zeven maanden" in Al Geneina woonde** en in 2003 al naar Khartoem ging, en **van 2003 tot 2013 in Khartoem woonde**. Geconfronteerd met het feit dat u eerder **zes maanden** had gezegd, zegt u tot twee maal toe dat er "geen reden" is waarom u dat eerst anders gezegd hebt, om dan

te zeggen dat u bang was om een negatieve beslissing te krijgen zoals in Frankrijk gebeurd was (NPO, p. 20). Hierop geconfronteerd met het feit dat u aan het begin van het interview de kans gekregen had om dat te corrigeren en eerlijk moest zijn, is uw weinig overtuigende antwoord "misschien is het een misverstand" (NPO, p. 20). **Uw vele onverschillige reacties als "er is geen reden", "misschien" en "ik weet het niet" getuigen van een gebrek aan interesse in uw eigen asielprocedure en een gebrek aan medewerking. Ook weerlegt u op geen enkele manier de overduidelijke tegenstrijdigheden over waar u overal gewoond hebt en hoe lang. Hierdoor wordt uw geloofwaardigheid reeds sterk ondermijnd.** Daarnaast zijn **ten tweede** ook uw verklaringen over de redenen en tijdstippen van uw verhuis overduidelijk tegenstrijdig. Zo verklaart u ook dat u "omwille van het conflict" naar Geneina verhuisde (NPO, p. 6) – iets wat u niet vermeld had voor de DVZ. U verklaart eerst dat uw broer werd neergeschoten tijdens de aanval en dat u dit te weten kwam nadat u terugkeerde naar het dorp (NPO, p. 13). Even later gevraagd om meer details te geven over de aanval waarvoor u vluchtte verklaart u plots iets anders "we hoorden geweerschoten, mijn broer viel dood neer" (NPO, p. 14). Ook verklaart u dat de aanval in 2003 was, en dat u in 2003 naar Geneina verhuisde (NPO, p. 13), terwijl u eerder had verklaard dat u ongeveer 20 of 21 jaar oud was toen u naar Geneina verhuisde, wat in 2008 geweest zou zijn (NPO, p. 8). Hiermee geconfronteerd zegt u "misschien zei ik dat, ik weet het niet". U werd er op dat moment opnieuw op gewezen dat het belangrijk was om de waarheid te spreken over uw herkomst (NPO, p. 13), waarop u enkel antwoordt "hoe kan ik het bewijzen". U verklaart later opnieuw dat u in 2003 naar Al Geneina verhuisde (NPO, p. 19). Ook had u voor de DVZ verklaard dat u in 2013 gearresteerd werd in Al Geneina en van daar het land verliet (vragenlijst CGVS dd. 11.09.2019), om voor het CGVS dan te verklaren dat u in 2003 in Al Geneina werd gearresteerd, naar Khartoem verhuisde, en in Khartoem in 2013 opnieuw werd gearresteerd (NPO, p. 20). Hiermee geconfronteerd weet uw antwoord niet te overtuigen: "ik heb niet 2013 gezegd, en ik bedoelde Khartoem, niet Al Geneina" (NPO, p. 28). Ook hier weten uw verklaringen voor de overduidelijke inconsistenties niet te overtuigen, waardoor uw geloofwaardigheid nog verder wordt ondermijnd. Het medisch attest dat u ter staving voorlegde, kan geen ander licht werpen op de bovenstaande vaststellingen. In het attest is sprake van littekens die u naar eigen zeggen hebt opgelopen als gevolg van uw arrestatie in Khartoem (NPO, p. 29). De arts doet in dit attest echter geen uitspraak over de precieze omstandigheden waarin u deze letsels hebt opgelopen en kan deze overigens ook nooit met absolute zekerheid schetsen. U kunt deze letsels dan ook in andere omstandigheden hebben opgelopen. Een document op zich kan bovendien nooit alleen de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen ombuigen.

U bezorgde met betrekking tot deze vaststellingen zelf enkele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud op 04.05.2021: dat u meer dan vijf jaar in Al Geneina woonde, dat u "op een bepaald moment mijn tijd in Khartoem in Al Geneina omgewisseld maar ik weet niet hoe dit kwam. Op de andere momenten in het persoonlijk onderhoud heb ik het wel correct gezegd. Ik had soms moeite met me te concentreren en alle woorden van de vragen juist te begrijpen. Ik verbleef wel degelijk in Khartoem tot 2013" en dat u Khartoem niet eerder had vermeld omdat u het niet als een woonplaats beschouwde. Er werd u meermaals gevraagd of u de tolk goed begreep én u bevestigde op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u de vragen en de tolk goed begrepen had. Er werd u zoals hierboven reeds vermeld, ook duidelijk gemaakt dat u tijdens het interview eerlijk moest zijn en u maakte van die gelegenheid geen gebruik. U gaf op geen enkel moment aan dat u problemen had met uw concentratie. Deze door u gemaakte opmerkingen veranderen dan ook niks aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw geloofwaardigheid of aan de tegenstrijdigheid van uw verklaringen. Hetzelfde geldt voor uw bevestiging dat u denkt dat de aanval in 2003 was en dat u niet zeker bent over uw leeftijd omdat u geen documenten had en omdat jullie geen verjaardagen vierden.

Ten derde legt u onsamenvattende tegenstrijdige verklaringen af over uw geboortedatum en over het al dan niet beschikken over identiteitsdocumenten. Zo verklaart u aan het begin van het interview betreffende uw geboortedag en –maand: "1 juni of 1 oktober, ik ben het niet zeker, **maar het stond zo op de identiteitskaart**" (NPO, p. 5), om dan later te verklaren dat u **geen identiteitsdocumenten** hebt omdat u die niet kon verkrijgen (NPO, p. 17). Ook had u voor de DVZ verklaard dat u uw identiteitskaart en paspoort had achtergelaten in Soedan (Vragenlijst DVZ 02.01.2019, vraag 20 en 21), om dan voor het CGVS te ontkennen dat u dat gezegd had (NPO, p. 27). Deze tegenstrijdige verklaringen worden niet teniet gedaan door de door u bezorgde opmerking waarbij u uitlegt waarom u geen identiteitskaart gehad zou hebben.

Ten laatste blijkt uit uw Frans dossier (toegevoegd aan het administratief dossier) dat u ook daar deels andere verklaringen aflegde over uw leven.

U verklaarde nochtans aan het begin van het persoonlijk interview voor het CGVS dat u in Frankrijk hetzelfde levensverhaal en woonplaatsen verteld had (NPO, p. 4). Zo verklaarde u in Frankrijk geboren

te zijn in Al Geneina en met uw gezin in de Al Madaris buurt gewoond te hebben, daarna in Adi Kon, en daarna in Khartoem (Entretien dossier n° 15-11-22549, p. 1). Ook verklaarde u voor het CGVS dat u nooit documenten gehad had, terwijl u in Frankrijk had verklaard dat u uw geboorteakte verloren was in Khartoem (Entretien, p. 2). Daarnaast verklaarde u tijdens uw interview in Frankrijk dat uw broer A. omkwam bij de aanval op Adi Kon (Entretien, p. 3), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat hij omkwam bij een aanval op uw dorp Gari. Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat u niet gehuwd was, terwijl u in Frankrijk verklaard had dat u in 2014 religieus gehuwd was (Entretien, p. 3). Ook over uw werk legt u tegenstrijdige verklaringen af: voor het CGVS verklaart u dat u landbouwer was, terwijl u in Frankrijk verklaard had dat u busschauffeur was (Entretien, p. 5). Ook zijn uw verklaringen over de redenen waarom u uw land verlaten hebt tijdens beide interviews compleet verschillend.

Bovenop de vele tegenstrijdigheden in uw verklaringen, maakt u niet aannemelijk dat u tot de Afrikaanse stam Masalit, afkomstig uit Darfoer, zou behoren. Ook weet u ook niet te overtuigen met uw geografische kennis van uw beweerde streek van herkomst.

U verklaart te behoren tot de stam of etnie Masalit, een niet-Arabisch/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Darfur. U slaagt er doorheen het interview echter niet in om dit aannemelijk te maken. Zo verklaart u tijdens het begin van het interview niet alles wat de tolk zegt te begrijpen (NPO, p. 3). Gevraagd of Arabisch uw moedertaal is, verklaart u "ja, maar ik heb een andere taal". Gevraagd wat u daarmee bedoelt, antwoordt u "ik spreek rotana". Gevraagd wat rotana is, antwoordt u "Masalit". Gevraagd of dit dan uw moedertaal is, is uw antwoord positief (NPO, p. 3). Er wordt daarop nogmaals door de Protection Officer herhaald dat u het zeker moet aangeven als u de tolk niet begrijpt. Wanneer u later tijdens het interview gevraagd wordt om meer over uw stam te vertellen, is uw antwoord "Masalit? Over de tradities bijvoorbeeld, we hebben nugara". U legt uit dat dit een dans is en kan niet over andere tradities vertellen. "Nugara" zijn echter traditionele drums die eerder worden geassocieerd met de Fur en de Zaghawa dan met de Masalit (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Gevraagd naar een andere naam voor de stam zegt u "gewoon Masalit, en in ons dialect zeggen we Darandoka". "Darandoka" (ook gezocht als Dar Endoka) werd door het CGVS niet teruggevonden als andere naam voor Masalit. "Kana Masara(ka)" werd wél teruggevonden als andere naam voor (de taal) Masalit (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Het thuisland van de Masalit in Soedan is volgens u Al Geneina. U vermeldt daarnaast ook Kulbuz, Arara en Deida. Gevraagd naar andere belangrijke steden, beperkt u zich tot "de meerderheid in Al Geneina zijn Masalit". Later nogmaals gevraagd of er een "Dar Masalit" is, verklaart u "het is ook Dar Endoka, het is in Geneina". Gevraagd of u daarmee enkel de stad Geneina bedoelt, antwoordt u positief (NPO, p. 23). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat Dar Masalit grotendeels overeenstemt met het huidige West-Darfoer, waarvan Geneina de hoofdstad is. Vreemd genoeg weet u niet wat West-Darfoer is en kan u niet antwoorden op de vraag wat de hoofdstad van West-Darfoer is (NPO, p. 7). Dit is extra opmerkelijk aangezien u verklaart in Geneina gewoond te hebben (zie ook hoger). Ook zijn Masalit in de meerderheid in het district Habila – niet door u vermeld – , waar u beweert opgegroeid te zijn en waar u 20 of 21 jaar gewoond zou hebben (zie ook hoger). Ook vermeldt u Nyala/ZuidDarfoer en Gedaref, eveneens plaatsen waar veel Masalit voorkomen, niet.

U weet dat er ook Masalit in Tsjaad wonen, maar verklaart verkeerdelijk "zij die in Tsjaad wonen zijn daar gegaan omwille van het conflict". Uit beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Masalit zowel in Soedan als in Tsjaad oorspronkelijk voorkomen, en dat de Masalit in Soedan die omwille van het conflict ontheemd zijn zowel andere plaatsen in Soedan als in vluchtelingenkampen in Tsjaad wonen. U kan weinig vertellen over de geschiedenis van uw stam, u kan enkel vaagweg verwijzen naar het feit dat de Masalit vochten tegen Frankrijk in een oorlog in Tsjaad. U kent wel de naam van de sultan en verklaart dat hij een heel bekende persoon is, internationaal (NPO, p. 23). U verklaart eerst dat er niemand onder de sultan staat. Daarop gevraagd of u weet wat een Omda is, verklaart u "Omda is de sultan zelf, ben ik correct?" en gevraagd wat een Sheikh is, verklaart u "de Sheikh staat onder de sultan, hij is degene die de mensen leidt in de moskee". Uit beschikbare informatie blijkt dat de administratie bestaat uit de Sultan, die de leider of heerser is van alle Masalit in Soedan, daaronder staat de Firchy – niet door u vermeld – die instaat voor meer dan 50 dorpen, daaronder de omda – door u verkeerd gedefinieerd – die instaat voor meer dan twee dorpen, en minder macht heeft dan de Firchy, en daaronder de sheikh – ook door u verkeerd gedefinieerd – die verantwoordelijk is voor 1 of 2 dorpen. U kent geen andere prominente of bekende Masalit, ook niet wanneer u de naam "Khamis Abaker" voorgelegd krijgt.

Abaker was een prominente Masalit-leider die zich bij de rebellen in Darfoer voegde in 2003, onder-voorzitter van de SLA werd en de Masalit vertegenwoordigde.

Uw beperkte kennis en foutieve verklaringen over uw beweerde stam ondermijnen reeds sterk de geloofwaardigheid van uw beweerde behoren tot deze stam. Hierbij komt – uiterst opmerkelijk gezien wat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaard had en uw zogezegde probleem om de tolk te verstaan – dat daarna blijkt dat u geen Masalit lijkt te spreken. Gevraagd om tot tien te tellen in het Masalit raakt u niet verder dan “gorke, euh, gurga, euh, gurga, euh, dat is alles wat ik weet”. “Gorke” en “gurka” zijn niet de woorden voor “één” en “twee” in het Masalit. Na de aankondiging dat u woorden in het Arabisch zou krijgen met de vraag om die in het Masalit te vertalen, is uw antwoord plots “ik begrijp meer dan ik spreek in Masalit, kleine zinnestjes, zoals kom eten”. Daarop geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder zei dat u niet zo goed Arabisch sprak omdat u Masalit sprak, is uw antwoord “ik spreek Arabisch” (NPO, p. 24). U kent het Masalit woord voor “tomaat”, “look”, “zout” en “suiker” niet (NPO, p. 25). Daarop geconfronteerd met de vraag van de protection officer dat het moeilijk te begrijpen valt dat u dit niet weet, is uw antwoord “voor mij wanneer iemand met mij spreekt, begrijp ik alles, maar het is moeilijk voor mij om te antwoorden” (NPO, p. 25). Nogmaals door de protection officer geconfronteerd met het feit dat u in het begin zei dat u de tolk niet goed begreep omdat u uw eigen taal had, is uw antwoord “er is geen reden, maar ik begrijp het dialect, maar ik kan niet antwoorden”. Gevraagd hoe dat komt, zegt u “geen reden”. Nogmaals expliciet geconfronteerd met het feit dat u wel een andere taal moet spreken als u niet alle woorden in het Arabisch verstaat is uw antwoord dat u wel Soedanees Arabisch spreekt – de tolk overigens ook. Nogmaals gevraagd waarom u dan sommige termen niet begrijpt zegt u “nu begrijp ik goed wat je zegt”. Opnieuw gevraagd waarom u dan in het begin een probleem had zegt u “misschien omdat je niet luid genoeg was”. U herhaalt daarop ook dat uw moedertaal Masalit is. Gevraagd waarom u dan geen simpele woorden kan vertalen, zegt u “omdat ze mij het dialect niet geleerd hebben toen ik jong was”. Erop gewezen dat u dan de voorgelegde woorden zou moeten kunnen vertalen, valt u uit de lucht “welke woorden?”. Herhaald dat u bijvoorbeeld gevraagd werd wat het woord voor suiker was in het Masalit, zegt u “ik weet niet van suiker, ik weet wel kom eten”. Dat u niet weet wat het woord voor suiker is, is extra opmerkelijk, aangezien het woord voor suiker hetzelfde is in het Arabisch als in het Masalit (NPO, p. 25). Ook opvallend is dat u naar de taal blijft verwijzen als “rotana” – vertaald als “het dialect”, en wanneer u gevraagd wordt waarom u dat doet, is uw antwoord “omdat het dat is, rotana”. Erop gewezen dat dit een algemene term is voor allerlei talen die gesproken worden in Soedan is uw antwoord: “Masalit hebben hun eigen rotana, Bargu en Zaghawa ook”. Rotana is overigens ook de term die gebruikt wordt om te verwijzen naar Soedanees Arabisch (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook opmerkelijk is dat u verklaart dat u als Masalit opgepakt werd door de veiligheidsdiensten, omdat ze u ervan verdachten lid te zijn van de Janjaweed (NPO, p. 18). Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde etnie, aangezien de Masalit, samen met de Fur en de Zaghawa, één van de Afrikaanse stammen is die sinds het begin van het conflict in Darfoer specifiek wordt gevisieerd door de pro-overheidstroepen en de Janjaweed (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). **U maakt bijgevolg geenszins aannemelijk dat u tot de stam Masalit zou behoren.** Aangezien u niet aannemelijk maakt dat u tot de Masalit behoort, is de door u aangehaalde discriminatie als zijnde Masalit (NPO, p. 29) ook niet geloofwaardig. De door u bezorgde opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud veranderen niets aan deze vaststelling. U verklaart in uw opmerkingen immers dat u geen Masalit spreekt omdat uw ouders het enkel onder elkaar spraken en dat dat normaal is in uw regio, en dat jongeren vaak geen Masalit meer spreken, dat het nodig is om Arabisch te spreken om te kunnen communiceren met anderen omdat er in het dorp niet alleen Masalit wonen en dat ze Arabisch leren op school. Ten eerste is deze verklaring tegenstrijdig met het feit dat u in het begin van het interview aangaf de tolk in het Arabisch niet goed te begrijpen omdat u Masalit sprak. Ten tweede ging u niet naar school, dus kan u daar geen Arabisch geleerd hebben. Ten derde woonde u zoals hierboven vermeld – en in tegenstelling tot wat u opmerkt – in een regio waar Masalit in de meerderheid waren. Naast uw zeer beperkte kennis van uw beweerde stam, is ook uw geografische kennis van uw zogezegde geboortestreek uiterst beperkt. U verklaart dat Gari niet ver van Habila municipality is, ongeveer vijf tot zes uur met de ezel (NPO, p. 6), u hebt echter geen idee in welke richting Habila ligt (NPO, p. 7). Het enige dorp in die buurt, in het district Habila, met een naam die op “Gari” lijkt, die door het CGVS kon worden teruggevonden, is “Gurri”. Dit wordt door u bevestigd in de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2021. Op de teruggevonden locatie van “Gurri” verder gaand blijkt de afstand naar Habila in vogelvlucht ongeveer 35 kilometer te bedragen. Ook ligt “Gurri” niet zo ver van de grens met Tsjaad (ongeveer 8km in vogelvlucht). U lijkt echter niet goed te kunnen antwoorden op de vraag of er een grens met een ander land dichtbij is, u antwoordt “enkel Al Geneina, misschien Tsjaad ook, het is niet zo ver”. Ook weet u niet in welke richting de grens is, omdat u daar nooit geweest zou zijn (NPO, p. 6).

U weet niet in welke wilayat uw dorp ligt, u antwoordt “Al Geneina” en u voegt eraan toe dat het niet zo ver is van Al Geneina, “een dag, een halve dag wandelen als je snel bent” (NPO, p. 7). Uit beschikbare informatie blijkt dat de afstand naar Al Geneina in vogelvlucht meer dan 70 kilometer bedraagt, een

afstand die je onmogelijk op één dag te voet kan afleggen. U weet niet in welk deel van Darfoer het ligt: "ik ben niet zeker, maar het is in de regio van Darfoer" en weet, zoals hierboven reeds vermeld, niet wat "West-Darfoer" is of wat de hoofdstad daarvan is.

U noemt de dorpen "Debenak" en "Sholka" als dorpen in de buurt, en een Wadi (vallei) genaamd "Sahai" (NPO, p. 6). U kan geen andere dorpen opnoemen. U voegt er ook aan toe "het is heel gevaarlijk om het dorp te verlaten omdat de Janjaweed aanwezig zijn daar" (NPO, p. 7). U heeft geen idee in welke richting de Wadi gelegen is (NPO, p. 8) en in welke richting de door u genoemde dorpen gelegen zijn (NPO, p. 9). U verklaart dit als volgt "ik weet niks van de richtingen of oriëntaties, wat ik weet is Sholka en Dabanak. Het is niet hetzelfde systeem als hier, jullie gebruiken meer zuid, noord, in ons dorp zeiden we, dat is Sholka, zoals wijzen" (NPO, p. 9). U gokt dat Sholka het dichtstbijzijnde dorp is (NPO, p. 10). Geconfronteerd met de vaststelling dat u heel weinig weet voor iemand die 21 jaar op dezelfde plaats gewoond heeft, is uw antwoord "omdat ik deze plaatsen niet bezocht, het was heel moeilijk om het dorp te verlaten, of om een plaats te bezoeken waar je niks te zoeken had" (NPO, p. 10). U verklaart in 1987 geboren te zijn, wat betekent dat het een groot deel van uw leven wél veilig was om het dorp te verlaten – het conflict in Darfoer en de daarbij horende aanwezigheid van de Janjaweed begon immers pas in 2003. Ook herkent u bijna geen enkel van de omliggende dorpen die u worden voorgelegd en bent u niet op de hoogte van vluchtelingenkampen in de buurt, u zegt enkel "Habla zelf is een kamp" (NPO, p. 10-11). Dit alles is des te opmerkelijker gezien uw verklaarde profiel als landbouwer (NPO, p. 15) – wat van enige mobiliteit en inzicht in de omgeving zou moeten getuigen. Ook bij dit profiel vallen daarom vraagtekens te plaatsen. Ook beweert u dat jullie tomaten plantten in het begin van het regenseizoen en ze één maand later oogstten. U weet niet wanneer het regenseizoen is en gokt dan (verkeerdelijk) dat het rond april of mei begint (NPO, p. 16), terwijl het van juni tot september duurt (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Tomaten worden bovendien gekweekt tijdens het koelere winterseizoen in de eerste maanden van het jaar (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook verklaart u dat u geiten had, maar u heeft geen idee hoe lang de dracht van een geit duurt en in welke periode lammeren geboren worden (NPO, p. 17). **Met deze zeer beperkte en tegenstrijdige geografische kennis weet u geenszins te overtuigen dat u van Darfoer afkomstig bent.**

Hierbij aansluitend lijkt u niet goed op de hoogte te zijn van het conflict in Darfoer, uw verklaringen zijn vaag, onsamenvattend en soms zelfs tegenstrijdig. Zo weet u amper wat de Janjaweed zijn, u gelooft dat ze samenwerken met de overheid en omschrijft hen als een gewapende beweging. U denkt dat ze niet Soedanees zijn, maar van Tsjaad en Jemen komen, "en Soedanezen ook, ze zijn gemixt" (NPO, p. 15). U beweert dat ze "alle stammen" aanvallen, "maar in het bijzonder Masalit" (NPO, p. 15). U voegt hieraan toe "ze zijn gemixt van Borgu, Zaghawa, en ook mensen van Tsjaad en Jemen" (NPO, p. 15). Borgu en Zaghawa zijn echter beiden Afrikaanse stammen, en Janjaweed bestaan uit Arabische stammen, die Afrikaanse stammen aanvallen. Later verklaart u dan het compleet tegenovergestelde, namelijk dat de overheid Janjaweed tegen "ons, Borghu en Zaghawa" gebruikt, om jullie uit de regio weg te sturen (NPO, p. 26). Ook verklaart u dat u als Masalit twee keer opgepakt werd door de veiligheidsdiensten omdat u ervan verdacht werd Janjaweed te zijn (NPO, p. 18; 27). U zegt letterlijk: "omdat je zegt dat je van Masalit bent, zeggen ze direct je bent Janjaweed" (NPO, p. 28). Ook toont u geen enkele interesse voor de huidige situatie van het conflict in Darfoer, ondanks het feit dat uw familie daar nog zou wonen (NPO, p. 22).

Het feit dat u volgens uw advocaat – in de opmerkingen bezorgd op 04.05.2021 – door uw gebrek aan opleiding moeite zou hebben met tijdsverwijzingen, dat uw idee van ruimte beïnvloed werd door het gebrek aan toegang tot internet, en dat u in een bubbel leefde, zonder ooit uw dorp te verlaten, doet, gezien de veelvuldige tegenstrijdigheden, gezien uw beweerd profiel, en gezien het feit dat u in Frankrijk compleet andere verklaringen aflegde, geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen voor DVZ en voor het CGVS over uw leven, woonplaatsen en vervolgingsfeiten fundamenteel verschillen en er bijgevolg geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen. Er kunnen eveneens grote vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerde herkomst uit Darfoer en uw behoren tot de stam Masalit. Dit alles wordt alleen maar versterkt door het feit dat uw verzoek tot internationale bescherming reeds werd geweigerd in Frankrijk en u daar compleet andere verklaringen had afgelegd.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "art. 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"I. BETREFFENDE DE VLUCHTELINGENSTATUS

De commissaris generaal heeft de vluchtelingenstatus alsmede de status van subsidiaire bescherming aan verzoeker geweigerd. De commissaris generaal baseerde zich op de volgende elementen:

- *Tegenstrijdigheden betreffende de woonplaats en de duur van het verblijf in elke plaats*
- *Tegenstrijdigheden betreffende de redenen en tijdstippen van het verhuis*
- *Tegenstrijdige verklaringen betreffende de geboortedatum en de identiteitsdocumenten.*
- *Tegenstrijdige verklaringen in Frankrijk afgelegd*
- *Onvoldoende geografische kennis van de streek van herkomst*
- *Gebrek van kennis van de taal van zijn stam*

Met betrekking tot de woonplaats en de duur van het verblijf in elke plaats

De commissaris generaal stelt vooreerst dat verzoeker een reeks tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft aangaande de woonplaats en de duur van zijn verblijf in elke plaats. De commissaris generaal is van oordeel dat deze tegenstrijdigheden een tegenindicatie vormt voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Het feit dat verzoeker een aantal tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn woonplaats en tijdstip van verhuis heeft afgelegd kan niet betwist worden. Deze tegenstrijdige verklaringen kunnen echter niet als tegenindicatie weerhouden worden. Verzoeker stelde tijdens zijn interview bij het Commissariaat generaal dat hij last had van stress. Verzoeker had te kampen met ideeën volgens dewelke hij een negatieve beslissing zou krijgen en dat hij vervolgens gerepatriëerd zou worden. Verzoeker probeerde als die gedachten onder de controle te krijgen, zonder succes.

In de bestreden beslissing heeft de commissaris generaal weinig rekening gehouden met de de psychologische toestand van verzoeker op het moment van zijn interview. De houding van verzoeker tijdens het interview getuigt meer van een gebrek van concentratie dan van een gebrek aan interesse voor zijn asielprocedure.

Een nieuw interview van verzoeker in de optimale omstandigheden voor het commissariaat zou gepast zijn om na te kunnen gaan in welke mate zijn verklaringen met de werkelijkheid overeenstemmen.

Met betrekking tot de redenen en tijdstippen van het verhuis

De commissaris generaal verwijst vervolgens naar de tegenstrijdigheden betreffende de redenen en tijdstippen van het verhuis van verzoeker.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal stelt, legde verzoeker geen tegenstrijdige verklaringen aangaande de reden van het verhuis. Bij de dienst vreemdelingenzaken gaf verzoeker als reden van zijn verhuis: "het conflict". Verzoeker verklaarde vervolgens dat zijn verhuis te maken had met de dood van zijn broer als gevolg van hetzelfde conflict.

Er dient gepreciseerd te worden dat zowel het antwoord "conflict" als de antwoorden "broer neergeschoten" en "we hoorden geweerschoten, mijn broer viel dood" niet tegenstrijdig zijn. Al deze reden hangen samen. Ze zijn allemaal details van het conflict dat op basis was van het verhuis. De broer van verzoeker was het slachtoffer van het beweerde conflict. Gelet op het voorgaande kunnen we moeilijk stellen dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen over zijn de reden van zijn verhuis afgelegd zou hebben.

Wat de tijdstip van het verhuis betreft stelde verzoeker dat hij het zeer moeilijk heeft met de data's, verzoeker stelde dat hij niet zeker was met de juiste tijdstippen. Hij kon gebeurtenissen moeilijk in de tijd situeren, gelet op het feit dat de commissaris toch een datum diende te hebben gaf verzoeker een aantal tijdstippen zonder zeker te zijn. Het feit dat hij tegenstrijdige tijdstippen gaf dient in casu niet als tegenindicatie weerhouden worden.

Met betrekking tot de geboortedatum en de identiteitsdocumenten

De commissaris generaal verwijst vervolgens naar het feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd zou hebben over zijn geboortedatum alsmede het feit dat hij al dan niet over identiteitsdocumenten beschikt. De commissaris generaal stelt dat deze tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnen. Dit alles werd in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: [...]

Verzoeker betwist het feit dat hij tegenstrijdige verklaringen afgelegd zou hebben over zijn geboortedatum alsmede het feit dat hij identiteitsdocumenten al dan niet gekregen heeft.

Verzoeker stelde dat hij op 01.06.1987 geboren is. Indien er een tegenstrijdigheid opgenomen zou worden, dan zou dit gevolg van een misverstand zijn.

Wat de documenten betreft stelde verzoeker dat hij geen identiteitsdocumenten heeft. Hij bedoelde daarmee dat hij helemaal geen document bij zich had om neer te leggen. Verzoeker betwist het feit dat hij nooit enig identiteitsdocument gekregen heeft. Hij heeft wel een geboorteakte alsmede een identiteitskaart al gehad. Hij zei dat de kwestieuze identiteitsdocumenten in Soedan waren gebleven. In België heeft hij geen nieuwe document kunnen krijgen.

Uit het voorgaande blijkt dat de beweerde tegenstrijdigheid aangaande de geboortedatum en de identiteitsdocumenten lasten verzoeker niet weerhouden kunnen worden.

Met betrekking tot de in Frankrijk afgelegde verklaringen

De commissaris generaal verwijst vervolgens naar de asielprocedure van verzoeker in Frankrijk. De commissaris generaal stelde vast dat de verklaringen van verzoeker bij de Franse asielinstanties tegenstrijdig zouden zijn. Dit alles werd als volgt gemotiveerd: [...]

Verzoeker betwist het feit dat hij een ander verhaal aan de Franse asielinstanties verteld heeft.

Wat de geboorteplaats betreft stelt verzoeker dat hij zowel in Frankrijk als in België dezelfde regio aangaf.

Net zoals in België maakte hij in Frankrijk ook melding van zijn verhuis naar Al Geneina en naar Khartoum.

In België verklaarde hij dat hij geen identiteitsdocumenten bij zich had. Deze waren in Soedan achtergebleven. Dit is helemaal niet in strijd met de verklaring in Frankrijk.

Verzoeker verklaarde zowel in Frankrijk als in België dat zijn broer bij een aanval omkwam.

Wat het huwelijk betreft verklaarde verzoeker dat hij niet gehuwd is. Dit is helemaal niet in strijd met de verklaring volgens dewelke hij in de kerk gehuwd is. Het enige huwelijk dat verzoeker als huwelijk beschouwt is het huwelijk voor de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Wat zijn werk betreft stelt verzoeker dat hij zowel als buschauffeur als landbouwer gewerkt heeft.

Uit het voorgaande blijkt dat de beweerde tegenstrijdige verklaringen niet weerhouden kunnen worden.

Met betrekking tot de geografische kennis van de streek van herkomst alsmede de taal van de stam

De commissaris generaal stelt dat verzoeker onvoldoende kennis over zijn streek alsmede over de taal van zijn stam. Dit gebrek aan kennis zou een tegenindicatie zijn voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Het feit dat verzoeker een aantal foutieve antwoorden gegeven heeft over de geografische ligging van zijn streek kan niet betwist worden. Het feit dat hij bepaalde woorden in de taal van zijn stam niet kent kan evenmin betwist worden.

Het loutere feit dat hij een aantal fouten heeft gemaakt betekent niet dat hij onmogelijk uit die streek afkomstig kan zijn of dat hij tot die stam behoort.

Naast de opgesomde onwetendheden dient ook vastgesteld te worden dat verzoeker een tal van correcte antwoorden geformuleerd heeft over de geografische ligging alsmede de taal van zijn stam.

Uit al het voorgaande blijkt dat het beweerde gebrek van kennis van de geografische ligging en van de taal niet als tegenindicatie kan worden weerhouden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele

geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoeker brengt geen identiteitsdocumenten bij en legt tegenstrijdige verklaringen af over het al dan niet beschikken over identiteitsdocumenten.

In het verzoekschrift legt hij uit dat enige tegenstrijdigheid in verband met zijn geboortedatum een misverstand is en hij op 1 juni 1987 geboren is, alsook dat, waar hij stelde dat hij geen identiteitsdocumenten heeft, hij bedoelde dat hij helemaal geen document bij had om neer te leggen.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de uitleg die hij *post factum* nog tracht aan te brengen.

Verzoeker verklaarde in verband met zijn geboortedatum wel degelijk dat hij niet zeker wist of hij geboren was op 1 juni of 1 oktober en dat het zo op zijn identiteitskaart stond (*"1 juni of 1 oktober, ik ben het niet zeker, maar het stond zo op de identiteitskaart"*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5).

Verder kan uit lezing van verzoekers verklaringen voor het CGVS geenszins worden afgeleid dat hij met zijn verklaringen in feite bedoelde dat hij ten tijde van het onderhoud geen documenten bij had om neer te leggen. Integendeel, verzoeker verklaarde meermaals dat hij in Soedan nooit enige identiteitsdocumenten had verkregen (*"Omdat ik geen identiteitsdocumenten heb, er is geen school in ons dorp, daarom probeerde mijn vader mij mee te nemen naar AG. Ze vroegen mij om een geboortecertificaat te geven, we gingen naar het ziekenhuis voor dit certificaat. Toen hij zei dat ik geadopteerd was, zeiden ze dat ik dat certificaat niet kon krijgen."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17; *"Had u identiteitsdocumenten in Soedan?"*, "Nee", *"Waarom zei u tijdens uw kort interview: IK en PP achtergelaten in Soedan"*, *"Ik heb dat niet gezegd"*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27).

Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift en louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

Voorstaande vaststellingen inzake verzoekers identiteit doen afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

6. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing bevatten verzoekers verklaringen (voor de Franse asielinstanties, voor de DVZ en voor het CGVS) veel tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van zijn relaas volledig ondermijnen en heeft verzoeker zijn voorgehouden etnische afkomst Massalit noch zijn herkomst uit Darfur (en bij uitbreiding Soedan) aannemelijk weten maken.

De motivering in de bestreden beslissing steunt op volgende elementen:

- verzoeker legt manifest tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn woonplaatsen en de duur van zijn verblijf in elke woonplaats, alsook over de redenen en tijdstippen van zijn verhuis;
- verzoeker legt onsamenhangende verklaringen af over zijn geboortedatum en over het al dan niet beschikken van identiteitsdocumenten;
- verzoekers verklaringen voor de Belgische asielinstanties verschillen op verschillende essentiële punten van zijn verklaringen voor de Franse asielinstanties (over zijn leven, verblijfplaatsen, identiteitsdocumenten, dood van zijn broer A., huwelijk, werk en de redenen van vertrek uit zijn land van herkomst);
- verzoekers beperkte kennis en foutieve verklaringen over zijn behoren tot de Massalit ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn beweerde behoren tot deze stam;
- verzoeker heeft een ontoereikende kennis van de taal van zijn voorgehouden stam;
- verzoekers gebrek aan geografische kennis inzake zijn vermeende regio van herkomst ondermijnt zijn herkomst uit Darfur;
- verzoeker maakt zijn voorgehouden profiel als landbouwer niet aannemelijk;
- verzoeker is niet goed op de hoogte van het conflict in Darfur.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond

waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het verwijzen naar stress, het geven van *post factum* verklaringen voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden over de redenen van en tijdstippen van zijn verhuis, het ontkennen en verduidelijken van vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de Belgische en de Franse asielinstanties en het louter stellen dat hij wel tal van correcte antwoorden heeft geformuleerd aangaande de geografische ligging van zijn regio van herkomst en de taal van zijn stam. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Zo kan worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is en dat de *protection officer* hiermee rekening houdt.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden tracht te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen vinden echter geen steun in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken. De bestreden motivering wordt niet dienstig weerlegd en blijft derhalve staande.

Waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat hij wel kon antwoorden met betrekking tot de geografie van zijn regio van herkomst en taal van zijn stam, kan uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud slechts het tegendeel blijken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 22-26). Verzoekers ontoereikende kennis volstaat geenszins om zijn voorgehouden etnische afkomst, Massalit, noch zijn beweerde herkomst uit Darfur aannemelijk te maken. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen.

7. Gelet op de pertinente en draagkrachtige motiveringen in de bestreden beslissing die verzoeker in het verzoekschrift niet dienstig weet te weerleggen, hecht de Raad in navolging van verweerder geen geloof aan de door verzoeker voorgehouden etnische afkomst Massalit en herkomst uit Darfur, noch aan zijn voorgehouden vluchtrelaas.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde medisch attest zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

11. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS